

Sygn. akt IX U 1929/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Elwira Dembińska - Kołodziejczyk

przy udziale./.

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania L. L. (1) (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania L. L. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 października 2014 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IXU 1929/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.10.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art.118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odmówił ubezpieczonemu L. L. (1) (L.) prawa do wypłaty odsetek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wykonując wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11.09.2014r. decyzją z dnia 25.09.2014r. uwzględnił

do ogólnego stażu pracy ubezpiezonego okres ubezpieczenia od dnia 18.09.1962r. do dnia 30.06.1964r. i wypłacił wyrównanie. Wobec braku w sentencji wyroku orzeczenia Sądu

o odpowiedzialności organu rentowego za opóźnienie w ustalaniu lub wypłacie świadczenia oraz w związku z tym, iż zaległa należność została wypłacona w ustawowo określonym terminie, brak jest podstaw prawnych do wypłaty odsetek za opóźnienie.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej uchylecia podnosząc,

iż opóźnienie w wypłacie wyrównania powstało z winy organu rentowego, który bezpodstawnie odmówił zaliczenia okresu pracy jako pracownika młodocianego – gdyby organ rentowy rozpoznał poprawnie wnioski ubezpieczonego, to ubezpieczony nie musiałby procesować się ponad dwa lata. Ubezpieczony dodał również, iż niepoprawny jest zarzut organu rentowego, że brak orzeczenia organu odwoławczego o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie okoliczności niezbędnej do wydania decyzji pozbawia prawa

do odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia, gdy w uchwale z dnia 24.03.2011r.

w sprawie o sygn. akt I UZP 2/11 Sąd Najwyższy zajął stanowisko przeciwne.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony L. L. (1) urodził się w dniu (...)

Decyzją z dnia 11.10.2012r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo

do emerytury od dnia 18.09.2012r., przy czym do stażu pracy organ rentowy nie uwzględnił okresu od dnia 19.09.1961r. do dnia 30.04.1967r. z uwagi na prowadzone postępowanie wyjaśniające.

Z uwagi na przedłożone przez ubezpieczonego nowe dowody po wydaniu decyzji jw. organ rentowy decyzją z dnia 07.11.2012r. uwzględnił do stażu pracy okres od dnia 01.07.1964r. do dnia 18.04.1969r. dotyczący zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Fabryce (...) w B. oraz okres służby wojskowej od dnia 25.04.1967r.

do dnia 18.04.1969r. i nadal nie uwzględnił dalszego okresu od 1961r. do 1964r. jako uczeń zawodu, gdy ubezpieczony nie przedstawił umowy o naukę zawodu i dodatkowo, gdy brak było jakiegokolwiek umowy potwierdzającej fakt zatrudnienia osoby nieletniej.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia

(z lat 1969 – 2011).

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) wyniósł 76,31%.

Do ustalenia emerytury organ rentowy uwzględnił 47 lat, 8 miesięcy i 6 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 13 dni okresów nieskładkowych.

W rozpoznaniu odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 11.10.2012r. oraz z dnia 07.11.2012r. tut. Sąd wyrokiem z dnia 30.07.2013r. w sprawie o sygn. akt IXU 1648/12:

- w pkt 1 oddalił odwołanie,

- w pkt 2 umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym żądania zaliczenia do stażu pracy okresu od dnia 01.07.1964r. do dnia 24.04.1967r.

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia Sąd wskazał, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w postaci dowodu z dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, zeznań świadków S. P. i J. Z. oraz

zeznań ubezpieczonego nie pozwala na przyjęcie, że pomiędzy ubezpieczonym, a zakładem pracy została zawarta indywidualna umowa o pracę w celu przyuczenia do zawodu dodatkowo w sytuacji,

gdy ubezpieczony nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego zawarcie takiej umowy, gdy zeznania świadków pozwalają wyłącznie na przyjęcie świadczenia pracy

w ramach praktyk zawodowych w (...) Fabryce (...) w B. zwłaszcza, że świadek J. Z. wskazał na taką pracę i również świadek S. P. przez określenie „ubezpieczony pracował na modelarni, wcześniej odbywał tam również praktyki jako uczeń” i zeznając używał określeń „chyba”, „wydaje mi się”, „myli mi się”.

Sąd dodał, iż nie jest wystarczającym dla uznania indywidualnej umowy jw. uzyskiwanie przez ubezpieczonego wynagrodzenia, gdy świadkowie zeznawali odpowiednio o symbolicznym, czy najniższym wynagrodzeniu, co wskazuje na wynagrodzenie z tytułu płatnych praktyk zawodowych.

W takiej sytuacji Sąd nie dał wiary zeznaniom ubezpieczonego w zakresie w jakim dotyczyły one wykonywania pracy w spornym okresie.

Sąd umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym żądania zaliczenia do stażu pracy okresu od dnia 01.07.1964r. do dnia 24.04.1967r., gdy okres ten został uwzględniony

w decyzji z dnia 07.11.2012r.

Apelację od wyroku w zakresie jego pkt 1złożył ubezpieczony.

W rozpoznaniu tej apelacji Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 11.09.2014r. w sprawie o sygn. akt IIIAUa 3140/13 zmienił zaskarżony wyrok

i poprzedzając go decyzję organu rentowego w ten sposób, iż zaliczył ubezpieczonemu

do wymiaru okresów składkowych okres od dnia 18.09.1962r. do dnia 30.06.1964r.,

a w pozostałym zakresie oddalił apelację.

W pisemnych motywach swojego rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny wskazał, iż wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, ubezpieczony w toku postępowania wykazał,

iż w okresie spornym miał status pracownika młodocianego oparty na łączącej go z zakładem pracy indywidualnej umowie o naukę zawodu i okres ten był okresem nauki zawodu pracownika młodocianego połączonego z obowiązkiem kształcenia się w (...) Szkole Zawodowej dla Pracujących i powinien być zaliczony do okresów składkowych

na podstawie art.6 ust.2 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdy: ubezpieczony

w ww. okresie uczył się w (...) Szkole Zawodowej dla Pracujących w B., przed podjęciem nauki zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego

z (...) Fabryka (...), praca odbywała się przez 3 dni w tygodniu, w tym w okresie

do ukończenia przez ubezpieczonego 16 roku życia – w wymiarze 6 godzin dziennie,

a po tym okresie po 8 godzin dziennie, za pracę tę ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie wypłacane raz w miesiącu w kasie zakładu pracy potwierdzając pobranie tego wynagrodzenia na liście płac, w trakcie nauki w zakładzie pracy ubezpieczony do ukończenia 16 – go roku życia był uprawniony do 6 tygodni urlopu wypoczynkowego w roku, a następnie do 21 dni urlopu wypoczynkowego, nie przysługiwały mu wakacje jak uczniom szkół, jednocześnie

ubezpieczony uczęszczał do (...) Szkoły Zawodowej dla Pracujących w B., w której warunkiem nauki było równoczesne wykonywania pracy.

Ustalając to Sąd Apelacyjny oparł się na wyjaśnieniach informacyjnych ubezpieczonego oraz na podstawie wyjaśnień składanych w charakterze strony oraz w oparciu o oświadczenia ubezpieczonego na rozprawie apelacyjnej, którym dał wiarę jako rzeczowym, logicznym, korespondującym z zeznaniami wcześniej wymienionych świadków dodatkowo, gdy ubezpieczony uprawdopodobnił fakt posiadania w okresie jw. statusu pracownika przez treść dokumentu - świadectwa ukończenia (...) Szkoły Zawodowej dla Pracujących, w którym wśród przedmiotów nie podano praktycznej nauki zawodu, a nadto zawarto adnotację o ukończeniu nauki zawodu w zakładzie pracy.

Sąd Apelacyjny oddalił apelację ubezpieczonego w zakresie w jakim zmierzał

on do zmiany zaskarżonego wyroku i zaliczenia do stażu pracy okresu od dnia 18.09.1961r. do dnia 17.09.1962r. mając na uwadze, iż zatrudnienie młodocianego po dniu 21.07.1961r., który nie ukończył 15 lat, nie może być uznane jako okres zatrudnienia na warunkach ustawy z dnia 02.07.195r. o nauce zawodu, przyuczenia do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz wstępnym stażu pracy (Dz.U. Nr 45,

poz.226 ze zm.).

Wyrok ten organ rentowy wykonał decyzją z dnia 25.09.2014r. przeliczając ubezpieczonemu emeryturę od dnia 18.09.2012r., to jest od daty przyznania prawa.

Organ rentowy wypłacił wyrównanie świadczenia za okres od dnia 18.09.2012r.

do dnia 30.09.2014r. w kwocie 1.304,43 zł.

W dniu 30.09.2014r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do odsetek z tytułu opóźnienia w wypłacie świadczenia.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z dnia 06.10.2014r., omówionej na wstępie.

Płatność emerytury pobieranej przez ubezpieczonego przypada na dwudziesty dzień każdego miesiąca.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego oraz akta tut. Sądu o sygn. IXU 1648/12 jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów

i nie kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013r., poz. 1442), jeżeli Zakład –

w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty

na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa

do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek

od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W myśl art.118 ust.1 i ust.1a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.1442) organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania

tej decyzji.

W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego. Jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W ocenie Sądu organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 06.10.2014r. zasadnie odmówił ubezpieczonemu L. L. (1) prawa do wypłaty odsetek

od wyrównania świadczenia w związku z zaliczeniem ubezpieczonemu wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11.09.2014r. w sprawie o sygn. akt IIIAUa 3140/13

do stażu pracy okresu od dnia 18.09.1962r. do dnia 30.06.1964r., gdy organ rentowy wykonał wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach w terminie wynikającym z powołanego powyżej art.118 ustawy z dnia 17.12.1988r. o emeryturach i rentach..., bo po 14 dniach od ogłoszenia tego wyroku (decyzja z dnia 25.09.2014r.).

W szczególności brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonemu żądanych odsetek za opóźnienie w wypłacie wyrównania jw. gdy sprawa zaliczenia do stażu pracy lat spornych wcześniej wskazanych wymagała wyjaśnienia, bo organ rentowy rozpoznając żądanie ubezpieczonego nie dysponował wystarczającym materiałem dowodowym umożliwiającym ich uwzględnienie, kiedy to koniecznym stało się przeprowadzenie stosownego postępowania dowodowego przed Sądem w postaci zeznań świadków, ubezpieczonego, dowodu

ze stosownych dokumentów, gdy wskutek wyników tego postępowania ostatecznie Sąd Apelacyjny zaliczył ubezpieczonemu tylko część okresu, co do którego zgłosił on żądanie.

Zajmując takie stanowisko Sąd, kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań , z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

Sędzia